

Predmet: Rogatica

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 8/2020

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Rajko Kušić

Glavni pretres: 19.06.2023.

Ispitivanje svedoka Senahida Čakića

Svedok optužbe Senahid Čakić, koji je ispitan putem videokonferencijske veza sa Sudom BiH, ostao je u svemu pri iskazu koji je dao 7. oktobra 2014. godine pred Tužilaštvom BiH. Objasnio je da je tokom rata nije bio na području opštine Rogatica, da o stradanju svog oca nema neposrednih saznanja niti poznaje optuženog. Jedino mu je poznato da mu je otac poginuo u živom štitu. Poznao je Ismeta Čakića, za koga je čuo da su on i njegova supruga ubijeni. Ostale Čakiće koji se navode u optužnici kao stradali, svedok nije poznao. Telo njegovog oca pronađeno je u goraždanskoj jami i on je ukopan kao šehid. Posle rata čuo je da su Srbi granatirali sela u okolini Goražda. Muhamed Hećo mu je pričao da je bio u logoru zajedno sa njegovim ocem, pričao je da je tučen i maltretiran.

Ispitivanje svedoka Mande Bečić

Svedokinja optužbe Manda Bečić ispitan je putem videokonferencijske veze sa Sudom BiH. Objasnila je da je pre rata živela u selu kraj Rogatice sa roditeljima, sestrom i dva brata. Napad na njenu porodičnu kuću izvršen 15. juna 1992. godine, kada su joj poginuli otac i brat. Brat je bio pripadnik rezervnog sastava policije i dužio je pušku koju nije hteo da preda. Komšinica Mina Bičić joj je pričala da je Slobodan Mandžo rekao da se puška mora predati i da će nas pobiti, te da je Rajko Kušić je naredio da se uhvate živi ili mrtvi ti što imaju puške. Kada je počeo napad na njihovu kuću, čuli su se pucnji, pa su svi izašli da vide odakle se puca. Tada su brat i otac ubijeni, dok je majka ranjena. Zajedno sa mlađim bratom i sestrom napustila je kuću istog dana. Išli su od sela do sela, odnosno čim bi se u blizini sela u kom su bili zapucalo, napuštali su ga i odlazili dalje. Tako su 31. jula 1992. godine došli u Rogaticu, pa nastavili dalje do Visokog. Svo vreme imala je kod sebe bratov pištolj, koji je, po dolasku u Visoko, predala Armiji BiH. Optuženog ne poznaje, niti je posle rata išta loše čula o njemu.

Ispitivanje svedoka Emine Hodžić

Svedokinja optužbe Emina Hodžić, ispitan je putem videokonferencijske veze sa sudom BiH. U svemu je ostala pri iskazu koji je 18. aprila 2006. godine dala pred Tužilaštvom BiH, ali se danas tog iskaza ne seća. U vreme početka rata živela je u Rogatici u naselju Rudo, sa suprugom i

dvojicom sinova. U kući Safeta Hadžibulića bili su tokom sva tri napada na Rogaticu. U kući nije bilo naoružanih muškaraca koji bi ih branili. Prilikom poslednjeg napada na Rogaticu, srpska vojska ih je izvela iz Safetove kuće i dovela do jedne kuće gde su ih postrojili da ih streljaju. Čovek čija je to kuća bila, nije dozvolio da se streljaju pred njegovom kućom, pa su ih odveli u Srednjoškolski centar gde su bili zatvoreni sa ostalim dovedenim civilima. Misli da je tada bilo zatvoreno oko 400 civila. Prilikom odvođenja u Srednjoškolski centar videla je supruga i sinove koji su bili vojno angažovani i na straži bez oružja, da je došao vojni transporter i da su ih sa njim nekuda odvezli. U srednjoškolskom centru su bili zatvoreni deset dana, a jedanaestog dana su ih odveli u selo Mangulići gde su im rekli da idu gde hoće. Otišli su u Olovo, zatim u Visoko pa u Dobrinju, gde su živeli skoro dve godine. Poznaje optuženog koji je pre rata radio u prodavnici na Borikama. Čula je da je optuženi bio u Rogatici i da je sve naređivao, ko će biti zarobljen, ubijen i silovan.

Fond za humanitarno pravo